

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112232829
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4112232829.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika a v jej mene konajúce Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 08. októbra 2013 č. k. 4C/535/2012-62, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/535/2012 domáhal voči odporcovi zaplattenia sumy 5.617,82 eura ako náhrady škody a sumy 1.123,56 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 18Er/104/2011.

V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/536/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplattenia sumy 3.641,96 eura ako náhrady škody a sumy 728,39 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 19Er/580/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/537/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplattenia sumy 5.758,43 eura ako náhrady škody a sumy 1.151,69 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 10Er/527/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/538/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplattenia sumy 1.971,43 eura ako náhrady škody a sumy 394,59 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 11Er/803/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/539/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplattenia sumy 839,91 eura ako náhrady škody a sumy 167,98 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 25Er/15/2011.

V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/540/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplattenia sumy 1.527,35 eura ako náhrady škody a sumy 305,47 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 27Er/784/2011.

V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/543/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplattenia sumy 1.970,40 eura ako náhrady škody a sumy 394,08 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003

Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 25Er/527/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/545/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplattenia sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 325 eur ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 23Er/755/2008.

V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/546/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplattenia sumy 125 eur ako náhrady škody a sumy 595,61 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 7Er/525/2010.

V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/547/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplattenia sumy 1.540,37 eura ako náhrady škody a sumy 308,07 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 12Er/601/2010.

Keďže navrhovateľ vo vyššie uvedených konaniach domáhal voči odporcovi rovnakého nároku i keď v každom konaní bola jeho výška iná, súd prvého stupňa z dôvodu hospodárnosti podľa § 112 ods.1 OSP uznesením zo dňa 31.01.2013 č.k. 4C/535/2012-22 spojil na spoločné konanie vecí vedené pod sp.zn. 4C/535/2012, 4C/536/2012, 4C/537/2012, 4C/538/2012, 4C/539/2012, 4C/540/2012, 4C/543/2012, 4C/545/2012, 4C/546/2012 a 4C/547/2012 s tým, že ďalej sa konanie vedie pod sp.zn.4C/535/2012.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy vo veciach sp.zn.4C/535/2012, 4C/536/2012, 4C/537/2012, 4C/538/2012, 4C/539/2012, 4C/540/2012, 4C/543/2012, 4C/545/2012, 4C/546/2012 a 4C/547/2012 spojených na spoločné konanie pod sp.zn.4C/535/2012 . Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení účinnom do 31.12.2012), § 44 ods. 1, 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2011, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 17.01.2013. Vychádzal zo zisteného skutkového stavu, ktorým mal za preukázané, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18Er/104/2011 (spis 4C 535/2012) podal dňa 14.02.2011 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, ktorá bola uznesením Okresného súdu Nitra (ďalej len "exekučný súd") zo dňa 28.02.2011 č.k. 18Er/104/2011-10 zamietnutá a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2011 s tým, že uznesením zo dňa 20.7.2011 bola exekúcia zastavená, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2012. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp.zn. 19Er/580/2010 (pôvodne v spise 4C/536/2012) podal dňa 04.08.2010 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, ktorá bola uznesením exekučného súdu zo dňa 21.02.2011 zamietnutá a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.03.2011 s tým, že uznesením zo dňa 20.7.2011 bola exekúcia zastavená, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2012. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp.zn. 10Er/527/2010 (pôvodne v spise 4C/537/2012) podal dňa 15.07.2010 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, ktorá bola uznesením exekučného súdu zo dňa 13.01.2011 zamietnutá a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.01.2012 s tým, že uznesením zo dňa 18.09.2012 bola exekúcia zastavená. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp.zn. 11Er/803/2010 (pôvodne v spise 4C/538/2012) podal dňa 19.10.2010 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, ktorá bola uznesením exekučného súdu zo dňa 01.06.2011 zamietnutá. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp.zn. 25Er/15/2011 (pôvodne v spise 4C/539/2012) podal dňa 14.01.2011 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, ktorá bola uznesením exekučného súdu zo dňa 22.02.2011 zamietnutá a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.05.2011 s tým, že uznesením zo dňa 19.01.2012 bola exekúcia zastavená, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2012. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp.zn. 27Er/784/2011 (pôvodne v spise 4C/540/2012) podal dňa 12.08.2011 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, ktorá bola uznesením exekučného súdu zo dňa 16.08.2011 zamietnutá a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.09.2011 s tým, že uznesením zo dňa 04.05.2012 bola exekúcia zastavená, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.07.2012. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp.zn. 25Er/527/2010 (pôvodne v spise 4C/543/2012) podal dňa 15.07.2010 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, ktorá bola uznesením exekučného súdu zo dňa 18.02.2011 zamietnutá a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2012 s tým, že uznesením zo dňa 23.04.2013 bola exekúcia zastavená. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp.zn. 23Er/755/2008 (pôvodne v spise 4C/545/2012) podal dňa 14.11.2008 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia , o ktorej rozhodol exekučný súd tak, že dňa 21.11.2008 vydal poverenie na vykonanie

exekúcie pre súdneho exekútora. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp.zn. 7Er/525/2010 (pôvodne v spise 4C/546/2012) podal dňa 15.07.2010 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, ktorá bola uznesením exekučného súdu zo dňa 18.04.2011 zamietnutá. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp.zn. 12Er/601/2010 (pôvodne v spise 4C/547/2012) podal dňa 12.08.2010 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, ktorá bola uznesením exekučného súdu zo dňa 17.08.2010 zamietnutá a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2011 s tým, že uznesením zo dňa 25.07.2012 bola exekúcia zastavená, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.09.2012. Konštatoval, že navrhovateľ si uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý mal spočívať v tom, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a okrem toho navrhovateľ namietal vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Ohľadne námietky navrhovateľa, týkajúcej sa vykonania úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, súd prvého stupňa uviedol, že tým, že exekučný súd obsadený vyšším súdnym úradníkom v exekučnom konaní skúmal exekučný titul, výsledkom ktorého postupu bolo rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu ani k porušeniu práv oprávneného, pretože exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a môže tak urobiť na návrh účastníka ako aj bez návrhu, pričom môže exekučný titul preskúmať aj z hľadiska príslušných hmotnoprávných zákonných ustanovení a nielen z procesného hľadiska (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn.II.ÚS 499/2010). Z uvedeného dôvodu preto postupom exekučného súdu nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu namietanému v návrhu navrhovateľa. Ďalej poukázal na to, že ďalším dôvodom namietaného nesprávneho úradného postupu zo strany navrhovateľa malo byť nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov. V tomto smere súd prvého stupňa nezistil žiadne porušenie zákona zo strany exekučného súdu a dospel k záveru, že v konaniach spojených na spoločné konanie pod sp.zn.4C/535/2010 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a tým ani k vzniku nároku navrhovateľa na náhradu škody. Je pravdou, že podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.5.2010 bol súd povinný preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom a v prípade, ak nezistil rozpor týchto písomností so zákonom, tak do 15 dní od doručenia žiadosti bol povinný písomne poveriť exekútora, aby vykonal exekúciu. Uvedená zákonná 15 dňová lehota však podľa názoru súdu platí iba v prípade vydania poverenia na vykonanie exekúcie, avšak v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia žiadna lehota ustanovení nie je, a preto je možné ďalší postup exekučného súdu skúmať iba z hľadiska časovej primeranosti a konania bez zbytočných prietahov. Poukázal na to, že v exekučných veciach preskúmaných v rámci konaní sp.zn.4C/536/2012, 4C/537/2012, 4C/538/2012, 4C/539/2012, 4C/543/2012 a 4C/546/2012 exekučný súd obsadený vyšším súdnym úradníkom vyzýval oprávneného a jeho právneho zástupcu na predloženie zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok a dohody o vyplnení zmenky a až po predložení týchto dokladov mohol vo veci rozhodnúť zákonným spôsobom. Keďže ustanovenie § 44 ods.2 EP v znení účinnom do 31.5.2010 obsahuje iba zákonnú lehotu na vydanie poverenia, avšak neobsahuje lehotu na vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia, tak v zmysle § 9 ods.1 Zákona č.514/2003 Z.z. nie je možné podľa názoru súdu konštatovať nesprávny úradný postup súdu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pretože pre zamietavé rozhodnutie zákon žiadnu lehotu neustanovuje. Z toho dôvodu nebol splnený základný predpoklad, aby súd mohol konštatovať nesprávny úradný postup v exekučných konaniach. Navyše rozdielne názory na výklad ustanovenia § 44 ods.2 EP v znení účinnom do 31.5.2010 ako aj množiace sa exekučné konania na základe rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc s prihliadnutím na potrebu ochrany spotrebiteľov si následne uvedomil aj zákonodarcu, pretože od 1.6.2011 bolo zmenené znenie § 44 ods.2 EP tak, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c/ a d/ pre prípad písomného poverenia exekútora, avšak ďalšie znenie tohto zákonného ustanovenia zostalo nezmenené s tým, že pre vydanie zamietajúceho uznesenia nebola ani po novelizácii stanovená žiadna lehota. V tomto smere poukázal aj na stanovisko Ústavného súdu SR, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehote na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcie nie je možné považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v primeranej lehote, ale je potrebné skúmať aj objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote (nálezy ÚS SR sp.zn.IV.ÚS 471/2012). Podľa názoru súdu prvého stupňa v predmetných exekučných konaniach existujú objektívne okolnosti, pre ktoré je možné konštatovať, že rozhodnutia súdu v exekučných konaniach boli vydané

v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a to s poukazom na samotný postup súdu vyžadujúci zabezpečenie podkladov pre vydanie rozhodnutia, pričom je potrebné posudzovať nielen tieto okolnosti, ale z hľadiska objektívneho posúdenia aj to, aký bol v konkrétnom období nápad vecí a počet osôb vybavujúcich tento nápad v rámci exekučného oddelenia na príslušnom súde. Bol toho názoru, že pred samotným vydaním rozhodnutia exekučný súd postupoval účelne, keďže sa potreboval oboznámiť s dokladmi, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul a preto tento postup súdu, ktorý bol zakončený rozhodnutím vo veci samej, možno hodnotiť ako efektívny a v súlade so zákonom. Pri skúmaní tohto postupu bola vzatá do úvahy aj skutočnosť, že na Okresný súd Nitra v roku 2010 do oddelenia ER napadlo 14 879 vecí a v roku 2011 to bolo 21 196 vecí, z čoho v roku 2010 od spoločnosti Pohotovosť s.r.o. bolo 370 vecí a v roku 2011 to bolo 230 vecí, pričom v uvedenom období tieto veci vybavovalo 6 vyšších súdnych úradníkov a teda pri takomto nápade nie je objektívne ani možné, aby o veciach bolo rozhodované v krátkom časovom úseku a teda pokiaľ vo veciach skúmaných v priebehu tohto súdneho konania rozhodla vyššia súdna úradníčka o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí určitého časového úseku, tak uvedenú dĺžku konania nie je možné pri objektívnom zhodnotení považovať za nesprávny úradný postup z dôvodu nevydania rozhodnutia v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov. Ďalej súd prvého stupňa zistil, že v konaniach sp.zn.4C/535/2012, 4C/540/2012 a 4C/547/2012 je návrh navrhovateľa úplne bezpredmetný, keďže v týchto exekučných konaniach, na ktoré navrhovateľ poukazoval došlo k vydaniu uznesenia, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora v lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdu a teda navrhovateľovi v žiadnom prípade nemohol vzniknúť nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keďže rozhodnutia boli vydané v zákonom ustanovenej lehote a v ďalšom konaní sp.zn.4C/545/2012 bol tiež návrh bezpredmetný, keďže v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn.23Er/755/2008 došlo k vydaniu poverenia v lehote 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia. V predmetných konaniach preto súd prvého stupňa nemusel ďalej ani skúmať dôvodnosť nároku navrhovateľa, pretože rozhodnutia v exekučných konaniach boli vydané v zákonom ustanovenej lehote a zo strany súdu nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu. Pokiaľ ide o ostatné konania súd prvého stupňa mal za preukázané, že exekučný súd rozhodoval o žiadostiach o udelenie poverenia v jednotlivých exekučných veciach podľa § 44 ods.2 EP v znení účinnom do 31.5.2011, kde už lehota 15 dní neplatila pre exekučné tituly, akým boli rozhodcovské rozsudky a súd o týchto žiadostiach rozhodol v primeranej lehote s poukazom na dôvody vyššie uvedené a preto ani v týchto prípadoch nie je možné konštatovať, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu či už nevydaním rozhodnutí v zákonom ustanovenej lehote alebo bez zbytočných prieťahov. Na základe uvedených skutočností súd prvého stupňa dospel k záveru, že v prejednávanych veciach spojených na spoločné konanie pod sp.zn.4C/535/2012 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a keďže zo strany navrhovateľa nebolo doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prieťahy v konaní tak ako je to už ustanovené v § 9 ods.2 Zákona č.514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, tak súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol s tým, že ďalej nezaoberal výškou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, pretože v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli a odporca si ani žiadne trovy neuplatnil. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a postupom súdu účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal, že súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na základe a s použitím novej právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorá sa stala súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a teda po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu, hoci pri svojom rozhodovaní bol viazaný ust. § 9 ods. 1 v znení zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z.z.. Svojím rozhodnutím de iure a de facto tak aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Namietal, že súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil svoj názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty, i napriek tomu, že zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty a za situácie, že exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie totiž nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. Vytýkal tiež, že výsledok znaleckého dokazovania mal tvoriť jeden zo základov pre rozhodnutie všeobecného súdu vo veci samej, tým, že

súd prvého stupňa zamietol návrh na vykonanie znaleckého dokazovania, založil svoje rozhodnutie na nedostatočne zistenom skutkovom stave. Ďalej argumentoval, že súdu nepatrí polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami a jeho povinnosťou je aplikovať platné právo a jeho úvahy negujú stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy, nárast ekonomickej trestnej činnosti atď. Rovnako tak Dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok spôsobom vyhovujúcim požiadavkám čl. 6 ods. 1, ktorý zahŕňa aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote a pokiaľ súd a ani samotný štát neprijal žiadne opatrenia na riešenie vzniknutej kritickej situácie, tento nedostatok mu nemôže byť dávaný za vinu. Za prejav nesústredenej činnosti súdu prvého stupňa označil jeho presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom v súvislosti s výsledkom konania, nakoľko vyhodnocoval skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods.1 písm. f), h) OSP a ods. 2 OSP zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozsah preskúmaného práva aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP). Pri rozhodovaní o odvolaní odvolací súd zisťuje aj to, či odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa je riadne odôvodnené vo vzťahu ku všetkým preskúmaným výrokom daného rozhodnutia. Nedostatok odôvodnenia v podstatných súvislostiach možno vo všeobecnosti posúdiť ako odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, a to v tom smere, že v odvolaní nemôže podľa § 205 ods. 1 OSP uviesť a namietat konkrétne nesprávny postup súdu alebo právny názor súdu, ak tento čiastočne alebo úplne absentuje.

Rozhodujúci o odvolaní navrhovateľa v tejto veci odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa treba pre nedostatok dôvodov zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že ani v prípade, keď súd spojil na spoločné konanie veci, na ktoré sa vzťahuje rovnaké právne posúdenie, nezbavuje súd povinnosť riadne po právnej stránke všetky spojené nároky, ktoré zamietol,

riadne odôvodniť a uviesť aj podľa ktorého znenia Exekučného poriadku z hľadiska jeho účinnosti jednotlivé veci právne posúdil.

V danom prípade vo veci vedenej pod sp.zn. 4C/545/2012 bolo preukázané, že dňa 14.11.2008 podal súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia a exekučný súd v lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora dňa 21.11.2008 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora. V ostatných spojených veciach bolo o žiadosti súdneho exekútora rozhodnuté tak, že exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol s tým, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18Er/104/2011 (spis 4C 535/2012), v ktorom podal dňa 14.02.2011 súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, exekučný súd v lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora uznesením zo dňa 28.02.2011 č.k. 18Er/104/2011-10 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že vo veciach týkajúcich sa exekučného konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 7Er/525/2010 (pôvodne spis 4C/546/2012) a exekučného konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11Er/803/2010 (pôvodne spis 4C/538/2012) nebol pripojený exekučný spis a ani jeho fotokópia, pričom boli prefotené iba niektoré listiny. V dôsledku absencie návrhov na vykonanie exekúcie nie je možné posúdiť otázku, kedy v týchto veciach začalo exekučné konanie a v akom znení je treba Exekučný poriadok na tieto právne vzťahy aplikovať, ktorý údaj - dátum začatia exekúcie (t.j. doručenie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi) je v zásade rozhodujúci pre právne posúdenie veci. Rovnako tak nie je možné zistiť, či exekúcia v týchto exekučných konaniach prebieha, alebo bola vyhlásená za neprípustnú a zastavená, čo má tiež vplyv na právne posúdenie veci. V ďalšom konaní preto súd prvého stupňa pripojí exekučné spisy a vykoná dokazovanie oboznámením sa s ich obsahom.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne nevyporiadal ani s ust. § 41 Exekučného poriadku. V prípade rozhodcovských rozsudkov ako exekučného titulu , bol rozhodcovský rozsudok uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Napriek tomu, že takmer vo všetkých spojených veciach sa náhrada škody odvíja od exekučných konaní začatých pred účinnosťou novely Exekučného poriadku ,účinnejšou od 01.06.2011 (okrem vecí vednej pod sp. zn. 4C/540/2012), súd prvého stupňa tejto skutočnosti pozornosť nevenoval a v tomto smere v napadnutom rozhodnutí absentujú dôvody , ako posúdil rozsudky rozhodcovských súdov.

Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). V ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne rozhodne, pričom vo svojom rozhodnutí uvedie, ktoré skutočnosti mal za preukázané a na základe čoho, ktoré nemal za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a prečo nevykonal prípadne ďalšie navrhnuté dôkazy. Svoje rozhodnutie zdôvodní v intenciách § 157 ods. 2 OSP tak, aby bolo presvedčivé, jasné a zrozumiteľné. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.